

FILM

FREE GUY

AF MOGENS HØEGSBERG · 13. NOVEMBER 2025 · 5 MINUTTERS LÆSETID

Free Guy er lette kalorier, men filmen er et charmerende bekendtskab, også til trods for en spilletid, der sagtens kunne have brugt en lidt tættere barbering.

Mon ikke de fleste af os på et eller andet tidspunkt har haft fornemmelsen af, at det hele bare kører i ring? Stå op, gå på arbejde, komme hjem, spise aftensmad, gå i seng, sove. Gentag. Altså det såkaldte “hamsterhjul”.

Men hvad nu, hvis det ikke bare var en fornemmelse? Hvad nu, hvis det var præcis det, der skete hver dag?

Sådan har Guy det. Guy (Ryan Reynolds) bor i en storby, hvor han arbejder i en bank. Han vågner hver dag, hilser på sin guldfisk, tager tøj på (det samme hver dag), spiser morgenmad (det samme hver dag), går på kaffebaren og får sig en kop kaffe (den samme hver dag), hilser på de samme mennesker hver dag (og siger det samme hver dag).

Det eneste, der skiller den ene dag fra den anden, er mængden af bankrøverier og hvem, bankrøverne er, hvor mange eksplosioner, Guy går forbi på sin vej på arbejde og lidt andet i samme stil.

For nej, Free City, hvor Guy bor er ikke nogen helt almindelig by. Det står øjeblikkeligt klart for seeren, der også meget hurtigt finder ud af, at Guy bor inde i et computerspil, hvor han er en NPC. Dem er der mange af, og ingen af dem har solbriller på.

Solbrillemenneskene, som Guy kalder dem, er dem, der kører hurtigt i biler, flyver i helikoptere, skyder vildt omkring sig, begår bankrøverier og udøver tilfældig, umotiveret vold mod NPC'erne. Kort sagt: Solbrillemenneskene er spillerne af spillet Free City.

GUY HAR EN DRØM

Men Guy har en drøm. Den samme drøm, han fortæller sin bedste ven, sikkerhedsvagten Buddy (Lil Rel Howery), om hver dag. Guy drømmer om at møde den eneste ene, den helt rigtige kvinde. Han har ikke mødt hende endnu, men han har ikke opgivet håbet.

Og en dag sker det. En dag ser Guy sin drømmepige på gaden. Han følger efter hende, men desværre bliver Guy ramt af et godstog (!).

Dagen efter, hvor Guy er tilbage på arbejde, ser han igen kvinden. Det sker midt under et røveri, hvor han og Buddy ligger på gulvet inde i banken. Her ser Guy sin drømmepige ude på gaden.

Guy rejser sig op og forsøger at forklare solbrillemennesket, at han er nødt til at gå. Det er solbrillemennesket ikke indstillet på, men da Guy tager kampen op, ender det med, at solbrillemennesket bliver skudt med sit eget haglgevær og Guy tager solbrillerne.

Nu åbner en helt ny verden sig for Guy! I det øjeblik, han tager solbrillerne på, kan han se alle mulige ting, han ikke kunne se før – penge, førstehjælpskasser og alt muligt andet. Kort sagt: Guy kan se det, spillerne normalt kan se.

Og nu tager handlingen så for alvor fart inde i Free City-spillet, og Guy får endelig lov til at møde sin drømmepige, MolotovGirl.

SKURKEN ANTWAN

Men handlingen tager også fart i den virkelige verden, hvor vi møder spilleren bag Guys drømmepige, Millie (Jodie Comer).

Vi finder ud af, at Millie spiller Free City i et håb om at finde tegn på, at spiludvikleren Antwan (Taika Waititi) har hugget den kode, som Millie og hendes ven Keys (Joe Keery) skrev til et spil, som Antwan købte og prompte skrinlagde.

Millie tror, at Antwan i virkeligheden har brugt deres kode til Free City, og det har han ikke fået lov til. Millie (og Keys) vil egentlig bare have deres kode tilbage, så de kan udgive deres spil, men det er Antwan naturligvis ikke interesseret i.

Så er det heldigt, at Keys nu arbejder som supporter på Free City hos Antwans spilfirma Soonami Studios og derfor kan hjælpe Millie indefra.

Men hvad er det egentlig, der sker for NPC'en Guy? Kan det virkelig passe, at Guy har opnået sin egen bevidsthed og er blevet verdens første rigtige kunstige intelligens?

SATIRE

Free Guy er en festlig komedie, der på fineste vis fungerer som platform for Ryan Reynolds' charmerende type af metakomik. Det er i bund og grund meget den samme type af komik, der lægger til grund for **Deadpool**-filmene; **Free Guy** er blot sprogligt og visuelt rensset, så den også kan ses af et yngre publikum.

Og så kunne man egentlig tro, at den skid var slået, og at **Free Guy** "blot" er en kombination af dobbelt kærlighedshistorie (Guy + MolotovGirl, Millie + Keys) og klassisk dannelseshistorie (Guy hvis bevidsthed vækkes og fører til en typisk personudvikling i løbet af historien).

Heldigvis er det ikke helt så simpelt, for **Free Guy** er også en veloplagt satire over både spilindustrien og hypervoldelige spil a la **Grand Theft Auto** og **Fortnite**.

De velkendte *dance moves* fra sidstnævnte gøres der grin med i form af spilleren Revenjamin Buttons (Channing Tatum), der i virkelighedens verden er en 22-årig gamer ved navn Keith, der bor hjemme hos sin mor.

Dermed gøres der også grin med gamere, men til filmens forsvar skal det dog siges, at ikke alle gamere portrætteres som den kiksede Keith (Matty Cardarople, der har gjort en karriere ud af at spille kiksede nørd – se også videobiksbestyreren i **Stranger Things**).

THE TRUMAN SHOW PÅ STEROIDER

På mange måder er **Free Guy** en opdateret og rendyrket humoristisk version af **The Truman Show** (1998), blot med Trumans realityshow skiftet ud med et online computerspil og med alle pointer sat på spidsen.

Men hvor Truman på mange måder er undskyldt for ikke at indse, at han lever i en konstrueret verden, er alt i Guys verden så overdrevet og karikeret, at kun en NPC ville opfatte sådan en hverdag som normal.

Af samme grund er **Free Guy** en af de mere perifere film i den subgenre af film, der stiller spørgsmål om vores virkelighedsopfattelse – film, der foruden ovennævnte **The Truman Show**, tæller titler som **The Matrix**, **The Thirteenth Floor** og **eXistenZ** (alle 1999).

Der er dog ingen tvivl om, at det er film som disse, der har inspireret **Free Guy**, altså her blot tænkt som en rendyrket komedie.

VELLYKKET KOMEDIE

Som komedie er **Free Guy** vellykket, ikke mindst selvfølgelig takket være Ryan Reynolds, men Reynolds har god hjælp undervejs.

I den virkelige verden er Jodie Comer og Joe Keery de lidt mere seriøse ankre, der sørger for at filmen ikke kammer helt over, men også udenfor spillet er der plads til overdreven komik, her i form af Taika Waititi som den skrupelløse og selvfedede spiludvikler Antwan.

Inde i spillet er der – foruden Reynolds og Channing Tatum – striber af hovedsageligt mindre kendte ansigter, hvor særligt Guys ven Buddy er fint spillet af Lil Rel Howery.

Derudover er der *voice cameos* til en del kendte skuespillere, hvis ansigter altså aldrig ses, herunder Hugh Jackman, Dwayne “The Rock” Johnson og John Krasinski.

Og så har Chris Evans en ultrakort cameo som sig selv, der er ved at få kaffen galt i halsen, da Guy på et tidspunkt trækker Captain America-kortet og pludselig er i besiddelse af Caps skjold (komplet med Alan Silvestris Avengers-tema i Christophe Becks veloplagte score).

LETTE KALORIER

Free Guy er lette kalorier, om det skal der ikke være nogen tvivl, men filmen er et charmerende bekendtskab, også til trods for en spilletid, der sagtens kunne have brugt en lidt tættere barbering.

Titel: Free Guy

Instruktør: Shawn Levy

Manuskript: Matt Lieberman & Zak Penn efter historie af Matt Lieberman

Cast: Ryan Reynolds (Guy), Jodie Comer (Millie/Molotovgirl), Lil Rel Howery (Buddy), Joe Keery (Keys), Taika Waititi (Antwan)

Foto: George Richmond

Klip: Dean Zimmerman

Musik: Christophe Beck

Spilletid: 115 minutter

Aspect ratio: 2.39:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA/Canada, 2021

Anmeldt i nr. 240 | [13/11/2025](#)

MOGENS HØGSBERG

SENESTE INDLÆG

Mogens Høgsberg. Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan; indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [..]